

her, at Staten skulde have saadanne Forpligtelser; thi efter min Opfattelse er den forkeret. Den Betragtning, der blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), skulde jeg mene er ganske anderledes sund, den nemlig, at vi ingen Forpligtelse have overfor Embedsmændene, aldeles ingen, men at det mere er en Humanitets Sag, om man af Hensyn til Tidens Dyrhed, som Ingen har kunnet foruise, vil give dem Tillæg. Og jeg vil nu spørge de Herrer paa denne Side, om de tro, at deres Optraeden her ved det forrige Lovforslags Behandling og nu ved denne Lætlighed, og hvad der sker uden for Salen, er vel skiftet til at stemme Folk til Humanitet. I mine Tanker gjøre de Folk, der naturligvis mene, at de gjøre Embedsmændene en Tjeneste, dem i Virkeligheden en af den Slags Tjenester, som jeg anser for Bjørnetjenester. Thi er der Noget, der kunde afstrække mig fra eller hindre mig i at stemme for noget Tillæg, saa skulde det være den Slags Betragtninger, som gjøres gjældende især uden for Salen, men som finde Gjenklang ogsaa her. Jeg maa altsaa forvare mig imod, at jeg ved at stemme for Lønningsforhøielse paa nogen Maade har erkjendt, at vi have en Forpligtelse dertil overfor Embedsmændene. Nei, det er et Humanitetshensyn, jeg tager overfor de nuværende Forhold og Livsforholdenes Dyrhed. Deri finder jeg en Grund til at give dem et midlertidigt Tillæg til deres Lønning. Jeg har imidlertid reist mig her for at tilbagevise den Slags Paaastande, idet jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds i, at vi ingen Forpligtelser have. Embedsmændene vide fra det første Øieblik af, da de lode deres Børn gaa ind paa den studerende Bane, hvad der venter dem. Men jeg skulde mene, at Embedsstanden er den sikreste Stand. Viis mig en Gæst udenfor Embedsstanden, der saaledes kan beregne, hvorledes hans Stilling vil blive indtil hans Livs Aften. Enhver Mand kan selv om han er en rig Mand idag, ved Omstændighederne blive en fattig Mand, inden han dør. Men det kan Embedsmanden ikke, fordi han har en aarlig Løn for sin Gjerning. Jeg skulde altsaa mene, at det er en sikker Livsstilling, trods alt, hvad man hører udtalt i meget høie Toner. Jeg vil nu slet ikke tale om saadanne Udtryk som at fulke ihjel, thi det skurrer saaledes i mine Øren, at jeg næsten ikke kan faae det over mine Læber. Jeg skulde dog tro, at der slet ikke kan være Tale om, at der skulde være en saadan Hungersnød her i Landet, at mon med Rette kan drage dette frem. Nei, jeg vil snarere drage frem for de Herrer, hvad en tidligere Ordbringer i Finantsudvalget, nemlig afspøde Professor Kayser, har sagt, og det er ikke saa mange Aar siden. Det skulde især de Herrer paa den anden Side høre. Vi kunne staa op i Rigsdagstidenden og

finde, at han ved Slutningen af Finantslovens Behandling har sagt, at dersom man her tillands vil klage over, at vore Embedsmænd ikke ere ordentlig lønede, saa ere disse Klager ubesjødte, thi intet Land i Verden lønner gjennemsnitsvis sine Embedsmænd bedre end vort Land. Det er, som jeg siger, ikke saa mange Aar tilbage, at dette blev sagt. Nu indrømmer jeg, at selv om Embedsmændene den Gang vare rundelig lønede, saa kunne de Herrer have Ret i, at de nu forholdsvis ikke ere saa rundelig lønede paa Grund af Tidens Dyrhed; men vi ere jo ogsaa villige til at gaa ind paa en Forhøielse for de mindre Lønnings Bedkommende, naar de Herrer ville indrømme, at det er Humanitet, vi vise, og ikke en Pligt, og at vi ved ikke at gaa videre ikke gjøre os skyldige i et utidigt Kniberi, i Noget, som forjener at dades som saa forkasteligt og foragteligt, at vi skulde løbe Epidesrod derfor saavel her som udenfor, som det har behaget Bladene at lade os løbe. Jeg for min Part bryder mig ikke derom; jeg siger; skriv kun, det generer mig ikke i fjerneste Maade, saa meget mindre naar det er saa ubesjødte, saa intetfigende og kan falde til Torde under sin egen Vægt, som dette kan gjøre. Paa den anden Side vil jeg sige, at dersom Embedsmændene kunne være tjente med at have Forsvarere paa denne Maade saavel her som i Pressen, saa for mig gjerne; men jeg ender med at sige, at jeg tror, det er en Bjørnetjeneste, der vises dem.

Jørgensen: Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Red) kom til at sige, at det var en slet Økonomi at lønne Embedsmændene slet. Det kan godt være, at han har Ret deri, men det ærede Medlem maatte selv indrømme, at der var adskillige Embedsmænd, der havde for høie Lønninger. Han sagde rigtig nok, at der var mange Lønninger, der vare noget for smaa, men han indrømmede, at der ogsaa var Embedsmænd, der havde for Meget. Et Bevis for, at det er saa, at Lønningerne ikke ere saa meget smaa, er netop det, at der er saa Mange, der søge Embeder; thi hvis Lønningerne vare saa ganske smaa, at man havde Vanskelighed ved at leve af dem, er jeg overbevist om, at Embederne ikke vilde blive søgte af saa Mange, som de blive. Det, som jeg egentlig forlangte Ordet for, var nogle Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antifer). Han sagde, at naar Embedslønningerne vare for store, saa var det ikke vanskeligt at faae dem mindre; men mange af os, der sidde i denne Sal, kjende vistnok, at det er meget vanskeligt at faae Lønningerne mindre, selv om de ere for store. Der er jo flere, der have erklæret, at det Uendbringsforslag, som er stillet, ikke var heldigt, thi det gav ogsaa dem Tillæg, som, om de ikke fik for Meget, saa dog have Nok. Dette viser, at